

[Alfred Jensen.]

hr. Lindbergs udtalelse skal forstås sådan, at hans parti har den opfattelse, at dette spørgsmål absolut trænger til at blive løst — jeg forstod oven i købet det ærede medlem sådan, at han mente, der tiltrængtes en lovgivning på dette område — hvorfor knytter man så ikke dette spørgsmål sammen med det lovforslag, vi har fremsat, og drager omsorg for, at disse problemer bliver behandlet sammen? Det er vor opfattelse, at begge dele er nødvendige, men først og fremmest må naturligvis de, som driver faglig virksomhed, beskyttes; de, der ønsker at organisere sig fagligt, bør sikres mod forfølgelse; det er jo det, konventionen siger.

Jeg har naturligvis ikke noget imod, at vort forslag bliver behandlet i udvalg, jeg vil også finde det sagligt forsvarligt, at det behandles i det udvalg, der behandler konventionen, men det forekommer mig at være urimeligt, at man den ene gang efter den anden behandler forslag fra vort parti i udvalg, uden at man tager os med til rådslagningen. Vi har haft en saglig forhandling her, og det skulle i og for sig betyde, at de synspunkter, jeg og min gruppe har, også bliver taget med i overvejelserne, når sagen skal drøftes i udvalg; men nogen direkte indflydelse på udvalgsarbejdet kan vi jo ikke få, så længe udvalget ikke er på mere end 17 medlemmer. Derfor har vi den ene gang efter den anden foreslået, at sådanne udvalg skulle være på 21 medlemmer. Men man kan gå en anden vej for at sikre os, at vi kommer til at deltage i disse forhandlinger: ved at man enten overlader os en plads blandt de 17 medlemmer eller tilkalder os til drøftelserne. Hvis altså sagen henvises til udvalgsbehandling, henstiller jeg, at vi får lejlighed til at deltage i drøftelserne.

Lindberg: Jeg vil gerne, for at der ikke skal være nogen misforståelse, sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at der bør ikke herske nogen tvivl om, at man fra socialdemokratiets side vil gøre, hvad der er muligt for at forsvare arbejdere, som bliver afskediget, fordi de står i deres organisation eller fører forhandlinger for deres organisation. Det, vi har påpeget ved behandlingen af dette lovforslag, er dette, at vi

mener ikke, beskyttelsen bliver bedre i kraft af dette lovforslag, end den er ifølge de regler, vi arbejder efter i øjeblikket.

For de arbejdere, som arbejder for uorganiserede arbejdsgivere, hvor der ikke er overenskomst, er aktionsretten et temmelig kraftigt våben, men spørgsmålet er selvfølgelig, om man får disse sager frem for organisationen. Det må man kunne forlange. Også efter det forslag, som her er til behandling, må man kunne forlange, at de, det går ud over, henvender sig til organisationen.

Hvad angår det tilfælde, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen nævnte, nemlig forsikringsselskabet Nye Danske af 1864, ligger det sådan, at Handels- og Kontor-medhjælperforbundet har indledet retssag imod firmaet, fordi man har mistanke om, at selvom firmaet opgiver en anden grund for afskedigelsen, er det alligevel organisationsfølgelse, der ligger bag. Og jeg peger på, at Handels- og Kontor-medhjælperforbundet overfor en arbejdsgiver i 1946 fik fastslået ved dom, at firmaet skulle udrede en erstatning, såvidt jeg husker på 1 200 kr., til en arbejder, som blev afskediget, fordi han var organiseret.

Jeg skal endelig blot sige, at vi mener, vi på disse områder her i Danmark er dækket fuldtud lige så godt, som hvis dette lovforslag blev gennemført. For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg endvidere sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at jeg har ikke sagt, at jeg mente, tillidsmændene var ganske godt beskyttet her i landet. Jeg hører til dem, der mener, at tillidsmændene bør have bedre beskyttelse end den, der indeholdes i de nuværende overenskomster, men det er jo også noget, vi fremfører ved hver overenskomstforhandling.

Det, jeg har sagt, er, at efter min opfattelse er tillidsmændene langt bedre beskyttet i kraft af de overenskomstbestemmelser, der findes, end efter det foreliggende lovforslag. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen grund til at gennemføre et lovforslag, der er ugunstigere for tillidsmændene end det, der gælder i øjeblikket. Det er rigtigt, at vi har en række sager, hvor tillidsmænd afskediges, og hvor vi ikke får det ud af det, vi ønsker, men det er ikke sager, hvor tillids-